

(NAGYKÉPŰ)

*uralni a síkságot akár egy sánpár amely előről hátrafelé halad ha tekintetteddel követed őt
természetesnek venni a zajos lépcsőket és lifteket melyek tíz év sem telik bele üresek lesznek használaton kívüliek
uralni a mozdulatokat melyekben ujjak tenyerek derekak lábak rendeződnek biztos rendbe mielőtt még repedések kopások hézagok nyílnának bennük közöttük meglátni a sánpárban az élettelen a tekintetnélküliséget azt ahol már nincs iránya sem sűrűsödése*

(ÜSZKÖSÖDŐ)

*nem lánggal ég csak könnyű észrevétlen füstje van de mégis halhatatlan mondják róla mint amikor papírra írt szavak semmisülnek meg beljebb kúszik a barnult szegély s kételkedsz ott voltak-e valaha ott lehettek-e
a függöny most erősebb fényeket enged be minden ablakon az éjszakai villódzás derengés pengeéleket kapott
barlangrendszer épül minden kiégett beomló világ helyén évek telnek el vagy még több kanyart vevő idő amíg újra eligazodnak benne a lakók*

JÁSZ ATTILA

Éjszakai játszótér

*Egy táj részletei alakulnak a ködben.
A közmunkások fákat ültetnek a fagyott földbe.
Kutyasétáltatásból visszafelé
alig ismersz a játszótér környékére. Éjjel visszamész,*

*a sárga kivilágításban már egészen földöntúli.
Mintha kizökkentél volna az időből,
és kedvenc helyedre kerülnél vissza.
De mégsem ugyanaz.*

*Becsukod a szemed, a szél végigsimít arcodon.
Mikor kinyitod, kihunynak a fények.
Gyerekkori játszótered sötét, álombeli árnyai
rajzolódnak az éjszaka vásznára.*

Paplan alatt

*A turista boldogság nem érdekel.
A paplan alatt arányosan szavakat helyezek el.
Rendezgetem őket. Hatalmas, fáradt őszi legyek
repülnek elő belőlem észrevétlenül,*

*aztán hosszan időznek az ablaküvegen.
Idegesítőek és undorítóak. Nem tudom visszaparancsolni őket.
Mintha a halál szemével látnék, pedig csak álmodom.
Reggel majd minden más lesz kicsit. Mint mindig.*

Újabb alkalom

*Véletlenül betakartam egy lepkét.
A sötétben. Ott verdesett
a bőröm és a takaró között. Amikor lenyugodott kissé,
kiengedtem.*

*De nem repült el.
Visszabújt mellém egy kicsit.
Majd beköltözött a fogason lévő zakóm belső zsebébe.
Ott várja az újabb alkalmat.*

Az indiák felé

Varga Benedeknek

*Amikor Hernán Cortés de Monroy y Pizarro
Mexikóban partra szállt, parancsot adott,
hogy égessék el a hajóját. Így biztosította győzelmét.
Ne legyen más választása, vagy elbukik, vagy győz.*

*Ez az egyetlen lehetőség, hogy az ember komolyan vegye
magát. Úgy kell élni, hogy bármelyik napunk utolsó is lehessen.
Úgy kell festeni, hogy bármelyik képünk az utolsó lehessen.
Ha úgy alakul. Na. Bátran égessük el a hajónkat.*

Álomtükör

*Fölebredtem, és egy öreg, ismeretlen férfi nézett rám a tükörből.
Derzsi János, ismertem rá mégis kedvenc színészemre.
Aztán kitámolyogtam a fürdőből, hogy pár perc múlva újra visszamenjek.
Abban reménykedtem, hogy a színész*

*azóta eltűnt onnan. De nem. Hiába fésülködtem meg,
dörzsöltem az arcom törülközővel, ott maradt.
Visszafeküdtem hát aludni, báhtha sikerül majd
valaki másként felébrednem. Most éppen álmodok.*

Együttható

*Barátom álmában aktuális kedvese fa volt.
Barátom roppant jó álmodásban.
Körbeásta kedvesét,
mivel szeretne mélyebb kapcsolatba kerülni vele.*

*De nem tudta átültetni.
A lány azt mondta, csak akkor sikerülhet megoldást találniuk,
ha elvágja a gyökereit.
Barátom valóban profi álmodó, és tudja,*

*hogy ez lenne a megoldás közös problémájukra.
Talán a lány üzente neki álmán keresztül,
amit ébren már mindketten tudtak.
Nincs meg a közös együttható.*

GRECSÓ KRISZTIÁN

Midőn saját szívéhez

*esméred rajtam most erejét
ki búcsút szív így mutat
az életem aljas szerepét
játszom s úri közönség mulat*

*van csücsköd tán kamrád
a röntgenképen pitvarod
örök ritmusod marad rád
míg vágyaim firtatod*